

påfører natur og miljø større skade. Derfor er det sådan set meget fornuftigt at supplere det. Men jeg har faktisk ikke på noget som helst tidspunkt hørt nogen med udgangspunkt i de undersøgelser, der er lavet, med udgangspunkt i en sagkyndig indgang til det her, sige, at når behandlingshyppigheden stiger, er det ikke udtryk for, at pesticidforbruget stiger, så er det ikke udtryk for, at der sker en større belastning af natur og miljø. Det har der sådan set været helt klar enighed om.

Det, vi altså står tilbage med, er, at vi har haft en pesticidplan, som år efter år har ført til øget belastning af natur og miljø, fordi der er sket en stigning i anvendelsen af pesticider, på trods af at den er baseret på en frivillig aftale med landbruget om, hvordan man skulle reducere anvendelsen af pesticider.

Det synes jeg jo godt kunne appellere til, at man begyndte at bruge nogle af de andre redskaber, der nævnes i det her forslag, som et supplement til frivillige aftaler, måske endda en erstatning af frivillige aftaler, nemlig kvoter, som er omtalt som en af de metoder, der kan bruges, som det jo ganske rigtigt er sagt af flere.

Jeg kan forstå, at ministeren nu er mere til afgifter, og der skal ikke mangle støtte fra Enhedslistens side, når det handler om at gennemføre nogle tiltag, som har den helt rigtige effekt. Men man får bare det indtryk, når man hører ministeren, og når man hører Venstres, De Konservative og Dansk Folkepartis ordførere, at de har mere travlt med at fornægte den opgørelsesmetode, de selv har brugt som udgangspunkt for deres plan, end de har med at sikre, at landbrugets pesticidforbrug reduceres. Når man hører Dansk Folkepartis ordfører, skulle man indimellem tro, at det er noget, man har drømt, når jeg har en erindring om, at der engang har været en ordfører fra Dansk Folkeparti, som lagde vægt på, at omstilling til økologi var den rigtige vej at gå. For nu er der da ingen tvivl om, at økologi er en skidt ting, og man har indtryk af, at hr. Dohrmann næsten ikke kan få sprøjtet pesticider nok ud over det danske landbrugsareal.

Derfor er det vel sådan, at man kan være meget betænkelig ved, hvad der kan komme fra regeringens side i det, der kaldes Grøn Vækst, som meget nemt snarere kan føre til grøn misvækst end til så meget andet, og måske slet ikke til grøn, men bare til misvækst. Der synes jeg jo, at det ikke bliver mere opmuntrende, hvis det er sådan, at hver især, at de aftaler, der skal laves på det område, skal laves med Dansk Folke-

parti, for så er vi da fuldstændig sikre på, at der ikke bliver taget hensyn til miljø og natur, og at der ikke bliver taget udgangspunkt i, at man skal gennemføre nogle effektive tiltag med henblik på at reducere pesticidanvendelsen i dansk landbrug, og det synes jeg i grunden er en rigtig skidt ting.

Men jeg vil sige, at jeg er sikker på, at vi efter et kommende valg kan finde effektive metoder til at få reduceret pesticidanvendelsen, og måske finder vi også på en anden måde at gøre det op på end den måde, V, K og O har gjort det på i deres plan, for man kan sige meget om den måde, de har gjort det på – virket har det i hvert fald ikke.

Kl. 18:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Gjerskov, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 18:56

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mette Gjerskov (S):

Tak, fru formand. Og tak til ministeren og alle ordførerne for debatten. Nu kan man jo sige, at det er lige ved, at vi næsten kan tage den her debat som et skud fra hoften, for vi kan den snart udenad. Vi kan alle argumenterne udenad, for vi har haft den gang på gang – sådan cirka hvert halve år. Hvert forår har vi taget den som et beslutningsforslag i salen, og hvert efterår har vi taget den, når vi har fået årets tal for sprøjtetgiftforbruget i landbruget.

Det er det ikke blevet bedre af. Det er jo faktisk sådan, at vi har set en stigning år for år i landbrugets brug af sprøjtetgifte, og det er trist. Det er trist for naturen. Det er trist for det, vi kalder biodiversiteten. Ordførere har været inde på det her. Vi ser en natur i Danmark på landbrugsarealerne, som bliver mere og mere forarmet, for der er kun én ting på jorden, og det er den afgrøde, der nu engang er blevet sået. Der er intet andet, der er ingen dyr, der er ingen andre planter. Det er det, vi kalder monokultur.

Derfor har vi jo brug for at få reduceret brugen af sprøjtetgifte. Vi er kommet med mange forskellige forslag i årenes løb for på et eller andet tidspunkt at ramle ind i noget, vi kunne få overtalet regeringen til at være med på. I det forslag, som ligger her, er det altså kvoter. Og grunden til, at vi har foreslået kvoter, er jo, at regeringen eget tværministerielle udvalg faktisk har peget på kvoter som en mulighed og som en rea-